

ia77

JazzFlits

14 april 2009,
7de jaargang, nummer 116

CONCERTVERSLAG

GINO VANNELLI PAAIT PUBLIEK TIJDENS FESTIVAL 'JAZZ MASTERS MAASTRICHT'

Op het Jazz Masters Maastricht festival van 20 en 21 maart gaf zanger Gino Vannelli (foto) een optreden dat door de uitverkochte zaal op prijs werd gesteld. Jong en oud zongen zijn oude hitteksten zachtjes mee, terwijl Vannelli zich liet begeleiden door een Nederlands toporkest. Andere succesnummers waren Zuco 103 met een warmbloedige Braziliaans optreden, pianist Brad Mehldau, die een technisch verbluffend soloconcert gaf waarbij zijn beukende linkerhand achteraf tot heftige discussies leidde, en het iets minder spraakmakende solo-optreden van gitarist Philip Catherine. Van de in de kleinere zaaltjes spelende groepen viel het prachtige, kippenvol bezorgende pianotrio van de Belg Michael Bisceglia op. (Foto en tekst: Tom Beetz)

NIEUWSSELECTIE

BEZOEK AAN KLEINE JAZZPODIA IN 2007 TOEGENOMEN

Ten opzichte van 2006 is het bezoek aan kleine klasieke en jazzpodia in 2007 met zo'n vijftien procent gestegen. Dat blijkt uit 'Kleine Muziekpodia in Beeld', een onderzoek van het Muziek Centrum Nederland, het kennis- en promotiecentrum van de Nederlandse muziek. Het aantal concerten steeg met tien procent.

[...vervolg op pagina 16](#)

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
Boekbespreking	pg 5
- Hazel Scott (Jan J. Mulder)	
Platenrecensies	pg 6
- Vera Westera & Band, Lars Danielsson, Clusone 3, Yvonne Smeets, Nicolas Thys, Ilja Reijngoud/ Fay Claassen, Azure, Stricat, Rein de Graaff, The Ploctones, Vibe Tribe, Enrico Pieranunzi e.a.	
Concertverslagen	pg 13
- Bigband Koninklijke Landmacht/Norbert Kögging, Esperanza Spalding, Roberta Gambarini en Egon Kracht en The Troupe.	
En verder	
- In Memoriam Bud Shank (Jaap Lüdeke)	pg 15

JAZZFLITS nr. 117 staat 27 april op www.jazzflits.nl

SAXOFONIST BUD SHANK OVERLEDEN

Altsaxofonist Bud Shank is 2 april in zijn huis in Arizona overleden. Hij was 82. In de jaren vijftig maakte Shank naam als prominent representant van de west coast-jazz. Bud Shank is wereldwijd als fluitsofist nog dagelijks op de radio te horen in 'California Dreamin' van The Mamas and the Papas.

Bud Shank was zo'n zestig jaar professioneel muzikant. Als jongeling werkte hij in de jaren veertig in de bigbands van Charlie Barnet, Stan Kenton en Shorty Rogers. Evenals bijvoorbeeld trompettist Chet Baker, baritonsaxofonist Gerry Mulligan en pianist Dave Brubeck, werd Shank in de jaren vijftig tot de west coast-jazz gerekend. Zelf vond hij dat hij meer in huis had dan 'cool, relaxed en melodisch'.

[...vervolg op pagina 16; zie ook een IM op pagina 15](#)

PIANISTE KAJA DRAKSLER WINNAAR VAN DELOITTE JAZZ AWARD 2009

Pianiste Kaja Draksler heeft 8 april in het Bimhuis te Amsterdam de Deloitte Jazz Award 2009 en 20.000 euro gewonnen. De twee andere finalisten, bassist Clemens van der Feen en hoornist Morris Kliphuis, kregen beiden een stimulansprijs 2.500 euro.

De jury noemde Draksler een uitmuntend instrumentaliste met een gedegen ondergrond. Gebruik makend van ongebruikelijke maatsoorten wist ze met prikkelende ideeën de ritmesectie mee te nemen in eigen composities en bewerkingen van Chopin en Monk. [...vervolg op pagina 16](#)

B.B. KING OPENT GENT JAZZ FESTIVAL

Drie hoogtepunten van het komende Gent Jazz Festival zijn: de opening door gitarist B.B. King, de Brussels Jazz Orchestra International Composition Contest en een eerbetoon aan Nina Simone door onder anderen de zangeressen Lizz Wright en Dianne Reeves. Het festival duurt van 8 tot en met 19 juli.

Ook liefhebbers van pianisten komen aan hun trekken in Gent. De programmeurs wisten Raphaël Lemonnier, Fred Hersch, Randy Weston, McCoy Tyner, Free Desmyter, Nathalie Lories, Brad Mehldau, Gonzalo Rubalcaba en Jamie Cullum te strikken. [...vervolg op pagina 16](#)

NIEUWS

PLATEN

BASSIST STANLEY CLARKE MAAKT ZIJN EERSTE AKOESTISCHE ALBUM

Al zo'n veertig jaar maakt bassist Stanley Clarke platen. Onder zijn eigen naam verscheen echter nooit een straightahead akoestische plaat. Daar komt medio mei verandering in met de release van de cd 'Jazz in the Garden' bij Heads Up International.

"There's a long list of people on whose records I've played acoustic bass - Art Blakey, Dexter Gordon, Stan Getz, Joe Henderson and many others - but I'd never done an acoustic jazz trio record of my own", aldus Clarke 20 maart op de website van het blad JazzTimes. Volgens Clarke had hij behoefte om terug te grijpen op zijn eerste jaren als jazzmusicus, de tijd waarin de basis werd gelegd voor zijn verdere loopbaan: "I spent many, many years studying acoustic bass, and many years playing in New York after I left Philadelphia in the late '60s. I played with everyone who was there at the time. It was a long time ago, but all that stuff from that period is what made me who I am. This record is my way of reconnecting with that time and that music." Op 'Jazz in the Garden' is Stanley Clarke te horen met pianist Hiromi Uehara en drummer Lenny White.

Bekijk 'The making of' op YouTube:

<http://www.youtube.com/watch?v=HPLdpkE0RUg>

PRIJZEN

Christian Pabst Trio met de leider geheel links. (Persfoto)

FINALISTEN AMERSFOORT JAZZ TALENT AWARD 2009 BEKEND

Senses Wide Open, het Christian Pabst Trio, het Emil Bovbjerg New Septet en het Marike van Dijk Quintet zijn de finalisten van de Amersfoort Jazz Talent Award 2009. De finale is 9 mei en maakt deel uit van het Amersfoort Jazz Festival.

De vier bands werden gekozen uit twintig inschrijvingen, meest studenten aan de Nederlandse jazzopleidingen. Dat gebeurde via een 'blinde' selectie aan de hand van de ingezonden muziekstukken. Volgens de selectiecommissie onder voorzitterschap van jazzjournalist Jeroen de Valk was het niveau van de inzendingen ook dit jaar weer bijzonder hoog. De winnaar van de Award krijgt 2.500 euro en een optreden op het Jazzfestival Amersfoort 2010.

NIEUWSflitsen

Jazzpodium Jazz Bakery stopt

De Jazz Bakery, het bekendste jazzpodium van Los Angeles, sluit eind mei de deuren. Het huurcontract wordt niet verlengd. Eigenaar Ruth Price ontkent in de Los Angeles Times dat de economische malaise de club parten speelt. Weliswaar is die wel voelbaar, zo stelt ze, maar de club is regelmatig uitverkocht en de zaken gaan goed. Price hoopt in de herfst op een nieuwe locatie een doorstart te kunnen maken. Op de plek van de Jazz Bakery komt waarschijnlijk een meubelzaak.

Jazz at Lincoln Center Orchestra op symfonische toer

Het Jazz at Lincoln Center Orchestra gaat in de zomer van 2010 een gezamenlijk project doen met de Berliner Philharmoniker. Het resultaat zal op 9 tot en met 13 juni in Berlijn ten gehore worden gebracht. Het jazzorkest wordt geleid door Wynton Marsalis en het symfonieorkest door chefdirigent Simon Rattle. De Berliner Philharmoniker wordt tot de vijf beste orkesten van de wereld gerekend. Het jazzorkest gaat volgend jaar zomer ook voor enkele concerten naar Londen.

Ornette Coleman eerste keer in Lincoln Jazz Center

Saxofonist Ornette Coleman zal met zijn kwartet voor het eerst een concert geven in Jazz at Lincoln Center in New York. Hij wilde eigenlijk alleen komen als ook een symfonisch werk van zijn hand zou worden uitgevoerd, maar daar komt het (nog) niet van. Het optreden vindt op 26 september 2009 plaats.

Jazz Orchestra Concertgebouw naar Verre Oosten

Eind mei gaat het Jazz Orchestra of the Concertgebouw naar China, voor onder meer een dubbelconcert met het Singapore Symphony Orchestra. Ook is de bigband dit jaar present op het Tokyo Jazz Festival. Verder bestaat het orkest dit jaar tien jaar. Met een jubileumboekje en een aantal jubileumconcerten wordt hierbij in oktober stilgestaan. Het Jazz Orchestra staat onder leiding van Henk Meutgeert.

Rita Reys heeft eigen YouTube-kanaal

Zangeres Rita Reys heeft sinds medio maart haar eigen YouTube kanaal. Er is historisch en recent videomateriaal te bekijken van Rita Reys. Zoals een documentaire uit 1983, waarin Reys met het orkest van Lex Jasper en het Trio Pim Jacobs repertoire zingt van haar album 'Memories of You'. In de komende tijd wordt regelmatig materiaal toegevoegd.

www.youtube.com/officialritareys

SPONTANEOUS. NEVER ORDINARY.
COMPLETELY GENUINE.

BORN IN AMERICA. ENJOYED WORLDWIDE.

JAZZ APPRECIATION MONTH
APRIL 2009
EIGHTH ANNUAL CELEBRATION

Presented by the Smithsonian's National Museum of American History and a distinguished roster of partners.

WWW.SMITHSONIANJAZZ.ORG

The Al Hirschfeld caricature is used with permission of the Estate of Benny Goodman.
Poster © 2009 by the Smithsonian Institution. All rights reserved.
Poster distribution made possible by the NAMM Foundation.

WWW.JAZZFLITS.NL

PRIJZEN VERVOLG

De Allotria Big Band. (Persfoto)

DEELNEMERS AAN NATIONAAL BIG BAND CONOURS 2009 GESELECTEERD

De Allotria Big Band, de Amstel Big Band, het Far East Jazz Orchestra, de Residence Big Band, de Stageband en het Utrechts Jazz Orkest vormen dit jaar de topklasse van het Nationaal Big Band Concours in Hoofddorp. De wedstrijd is dit jaar op 16 mei.

De zes bigbands in de topklasse zijn semi-professioneel. In de eerste klasse van het concours strijden twaalf geselecteerde amateur bigbands tegen elkaar. Dit jaar zijn dat de Big Band Blast!, de Big Bandits, de Big Band Haarlemmermeer, de Big Band Oss, de Fellows Big Band, het Fraggie Jazz Orchestra, de Groover Big Band, de Jazz Focus Big Band, de Persi Swing Collection, de Soul Rebels Big Band, de Scala Big Band en de Windmill Big Band. De Jazzmania Big Band, de winnaar van de topklasse in 2008, doet dit jaar niet mee. De Allotria Big Band, de winnaar van de eerste klasse in 2008, komt dit jaar uit in de topklasse. In totaal is zo'n 10.000 euro prijzengeld te vergeven.

PODIA

JAZZFESTIVAL 'YES GOUDA JAZZ' NIET LANGER GRATIS TOEGANKELIJK

Het festival Yes Gouda Jazz zal niet langer gratis toegankelijk zijn. Ook het buitenpodium op de Markt en de concerten in nabijgelegen horecagelegenheden zijn verleden tijd. De Goudse Schouwburg is 5 september de nieuwe plaats van handeling.

Naar verwachting zal de entree 25 euro bedragen. Daarvoor krijgt de bezoeker veertien formaties op zeven podia voorgeschoteld. Het toegangsgeld is onvermijdelijk, zegt bestuurslid Marcel van Kersbergen 21 maart in het AD/Gouda. De provinciale subsidie, waarmee de hoofdacts op het buitenpodium werden betaald, is geschrapt. En sponsorgelden en de opbrengst van de horeca kunnen het financiële gat niet vullen. De nieuwe formule heeft ook voordelen. Zo hoeft niet meer voor slecht weer en een slechte opkomst bij het buitenpodium te worden gevreesd. Van Kersbergen hoopt dat Yes Gouda Jazz in de nieuwe opzet zal aanslaan: "We nemen als bestuur een groot risico. Als er niet genoeg kaarten worden verkocht, dan voelen we dat in onze eigen portemonnee."

NIEUWSflitsen

Muziek jazzstudenten op website Blue Note

Blue Note Nederland biedt jazzstudenten de gelegenheid om een demo op de website van het label te zetten. "We willen Nederland laten zien hoe de vaderlandse jazzscene er momenteel uit ziet en daarom roepen we alle jazzstudenten op om ons te helpen", zo zegt het bedrijf. Uit de ingezonden demo's wordt iedere maand de beste geplaatst. Blue Note wil de uitverkorenen 'misschien wel net dat ene duwtje geven om verder te komen'.

Waal jazzprogramma bestaat tien jaar

Le Grand Jazz, het jazzprogramma van de Waalse omroep RTBF, bestaat tien jaar. Alle reden voor een feestje vond presentator Philippe Baron. Dat werd op 2 april gevierd in de Brusselse jazzclub The Music Village, waar zangeres Chrystel Wautier en haar band optraden. Het optreden was live te horen in het programma. Le Grand Jazz is iedere werkdag van 21.00 tot 22.00 uur te beluisteren op La Première. Het is tevens als podcast te downloaden.

Hogeschool Avans sponsort Breda Jazz Festival

De Hogeschool Avans sponsort het komende Breda Jazz Festival met 11.000 euro. In ruil daarvoor komt er een Avanspodium op het Kerkplein en zullen er banieren van Avans wapperen in de Vismarktstraat. Ook volgend jaar is Avans sponsor. Avans hoopt meer naamsbekendheid te krijgen bij festivalbezoekers uit de Randstad. Het Breda Jazz Festival is in het weekeinde van Hemelvaart.

John Clayton bij Conservatorium van Amsterdam

Deze maand is bassist/arrangeur/componist en dirigent John Clayton voor de derde keer te gast als Artist in Residence bij het Conservatorium van Amsterdam. Dit jaar neemt hij zijn zoon, de pianist Gerald Clayton, mee. In het project 'The Black Roots of Jazz' gaan zij van 14 tot en met 18 april met studenten van de jazzafdeling terug naar de roots van de jazz. Het project wordt afgesloten met een concert in de Amsterdam Blue Note, de jazz-zaal van het Conservatorium van Amsterdam.

Live-opnamen Freddie Hubbard uit 1969 op cd

Bij Blue Note Records verschijnt 2 juni niet eerder uitgebracht concertmateriaal van trompettist Freddie Hubbard op cd. Het betreft opnamen van Duitse en Engelse concerten uit 1969. Een deel hiervan werd al in 1970 uitgebracht op het dubbelalbum 'Jazz Wave'. Op 'Without a Song' staat een aantal stukken dat op de plank bleef liggen. Hubbard is te horen met pianist Roland Hanna, bassist Ron Carter en drummer Louis Hayes.

Hoge Franse onderscheiding voor Roy Haynes

Drummer Roy Haynes (83) mag zich sinds 31 maart Commandeur dans l'ordre des Arts et des Lettres noemen. Hij ontving de onderscheiding in Parijs uit handen van de Franse minister van Cultuur, Christine Albanel. Zangeres Stacey Kent en trompettist Médéric Collignon werden tot Chevalier des Arts et des Lettres benoemd. De onderscheidingen werden uitgereikt in het Musée du Quai Branly, in het kader van de expositie Le Siècle du Jazz.

OVERIG

WYNTON MARSALIS IN TRANEN NA VOORDRACHT OVER BELANG KUNSTEN

In tranen nam trompettist Wynton Marsalis de ovatie in ontvangst die hij 30 maart kreeg na afloop van zijn voordracht 'The Ballad of American Arts'. Deze gaf hij in Washington voor een zaal met 1.300 mensen van de organisatie Americans for the Arts.

Zijn emoties waren voor hemzelf een volledige verrassing, vertelt Marsalis in het blad Newsweek van 13 april: "Man, I don't know, that's not me. I'm really a person that's effusive. I'm a quiet type of person."

In zijn lezing van bijna een uur legde Marsalis uit hoe Amerika's 'homegrown arts' de inwoners tot een volk maken en wat die kunsten zeggen over het wezen van het Amerikaanse volk. Met Benjamin Franklin en Yankee Doodle als beginpunt, doorliep Marsalis de hele Amerikaanse kunsthistorie en legde hij al pratende dwarsverbindingen. Zo toonde hij de overeenkomst aan tussen de strijdlieden uit het noorden en zuiden, en het thema van de Micky Mouse-tekenfilms. De Amerikaanse individualiteit en vrijheidsdrang ziet Marsalis terug in het werk van zowel trompettist Louis Armstrong als dichteres Emily Dickinson. In negrospirituals en rock and roll. Ondanks alle onderlinge verschillen hebben Amerikanen in de loop van de geschiedenis elkaar via de kunsten steeds gevonden, zo stelde de trompettist.

Marsalis gaf zijn voordracht samen met vijf musici van zijn Jazz at Lincoln Center Orchestra (Chris Crenshaw, Victor Goines, Carlos Henriquez, Ali Jackson en Dan Nimmer). Zij illustreerden het betoog met muzikale voorbeelden. Marsalis voelde zich door de ovationele bijval na afloop helemaal overdonderd, zegt hij in Newsweek: "That's our life, that's the life I live, so it started to hit me."

ROTTERDAMSE JAZZSTUDENTE OP PAD MET EUROPEAN JAZZ ORCHESTRA

Vocaliste Maaïke van Dunnen (24) vertegenwoordigt dit jaar Nederland in het European Jazz Orchestra (EJO). Van Dunnen is derdejaarsstudent van de Rotterdam Jazz Academy, een onderdeel van het Rotterdams Conservatorium. Het orkest maakt vanaf 18 april de jaarlijkse Europese tournee.

Die tournee duurt drie weken en voert het orkest naar Denemarken, Roemenië, Oostenrijk, Tsjechië, Duitsland en Slowakije. Dat is hard werken, zegt Van Dunnen op de

website van het Conservatorium. Het schema is zo strak dat er voornamelijk wordt gerepeteerd en opgetreden. Het EJO staat onder leiding van de Duitser Peter Herbolzheimer en is samengesteld uit Europese musici in de leeftijd van 18 tot 30 jaar. Elk jaar wordt de bezetting geheel vernieuwd.

Het orkest is een initiatief van de Deense organisatie Swinging Europe en de European Broadcasting Union. Maaïke van Dunnen stond begin dit jaar in de halve finale van het Jazz Vocalisten Concours.

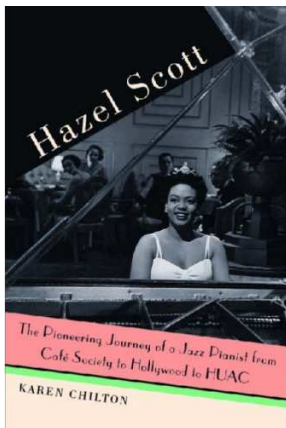
Maaïke van Dunnen zal voor JazzFlits een verslag van de tournee schrijven. Dit wordt in nummer 118 gepubliceerd.

JAZZ OP PAPIER

Door Jan J. Mulder

AUTO MET CHAUFFEUR: 'HOME, CHARLIE, HONEY'.

'Easy-to-play boogie-woogie'. Ze vlogen de winkel uit, de pianomethoden in de jaren veertig. De optredens van Albert Ammons, Meade Lux Lewis en Pete Johnson, ook gezamenlijk, tijdens het From Spirituals to Swing Concert in Carnegie Hall eind december 1938 en bij de opening van Café Society op 28 december 1938, beide op initiatief van John Hammond, hadden het genre een ongekennde populariteit bezorgd. Transcripties volgden, niet alleen van de erkende boogie-grootheden, maar van ieder die wel eens een boogiewoogie in zijn repertoire had gestopt: Mary Lou Williams, Bob Zurke, Maurice Rocco en zelfs Duke Ellington. In 1944 verscheen van Hazel Scott bij Robbins Music een methode voor beginners met de hierboven al genoemde titel 'Easy-to-play boogie-woogie'. Maar, zoals Mary Lou Williams spijtig vaststelde: Als je eenmaal bekend bent als boogiewoogie-pianist kom je er nooit meer van af. Er was nóg een trend die Hazel Scott haar hele leven parten heeft gespeeld: het verswingen van klassiek repertoire. Ze was ermee begonnen omdat ze in beide genres thuis was en met het verjazzen van populaire klassieke stukken veel succes had. Dat was overigens tegen de zin van haar moeder, die bij haar eerste pianostudies een flinke vinger

in de pap had gehad. De behoefte om te verjazzen werd nog versterkt door een kwestie over de rechten van songs. De bond van componisten, de ASCAP, had in haar monopoliepositie geëist dat van radio-uitvoeringen het dubbele bedrag aan royalties zou worden afgedragen. Dat werd geweigerd, met het gevolg dat al het ASCAP-repertoire werd geboycot. Om in de leemte te voorzien haalden de omroepen allerlei oud materiaal van stal waarop geen rechten

berustten, zoals stukken van Stephen Foster, volksliedjes, hillbilly en... bekende fragmenten van klassieke werken. Afgezien van het feit dat velen 'swinging the classics' verwerpelijk vonden, was ook de mening over Scotts spel niet onverdeeld gunstig. Leonard Feather, die als bewoner van de etage boven Café Society haar vaak had horen spelen, meende dat ze meer in haar mars had, terwijl fotograaf Bill Gottlieb, toen ook criticus, in juli 1942 oordeelde: "Hazel remains a beginner with flashy, ambitious ideas but too many thumbs and too little soul."

Ook niet-muzikale, politieke kwesties deden afbreuk aan Hazel Scotts carrière. Barney Josephson, eigenaar van Café Society, voerde een beleid waarbij iedereen welkom was, zwart of blank, en dat betrof zowel de musici als de bezoekers. Het werd een trefpunt van links intellect en ook Scott nam geen blad voor de mond als het ging om ongelijke behandeling. Met Barney had Hazel geen schriftelijk contract afgesloten, maar hij regelde wel haar contracten

met anderen. Het was in zijn club dat bij haar huwelijk met een linkse activist, Adam Clayton Powell, jr., predikant, later tevens congreslid, onder overweldigende belangstelling de receptie plaats vond. En het was Barney geweest die de plaats had ingenomen van haar overleden vader om bij haar huwelijk de bruid 'weg te geven'. Twee jaar later, in 1947, had senator Joseph McCarthy met zijn HUAC (House Un-American Activities Committee) zich tot doel gesteld de gangen na te gaan van de volgens zijn leer de staat ondermijnende activisten. Ook Hazel stond op de lijst en hoewel zij niet gesommeerd werd haar ideeën te verdedigen, kon zij het niet nalaten dat uit eigen vrije wil te doen. Daarbij bracht zij de naam van Barney Josephson ter sprake als zijnde haar werkgever. Door berichten hierover in de pers zag Barney, die in tegenstelling tot zijn broer Leon zelf nooit voor de HUAC had hoeven te verschijnen, zijn zaak binnen het jaar geruïneerd. Hij heeft dat nooit kunnen verkroppen. Tegen Mary Lou Williams: "Why did Hazel do that to me after all I did for her?" In een zojuist gepubliceerde autobiografie van Barney, opgetekend door zijn latere vrouw Terry Trilling-Josephson – waarover later misschien meer – wijdt hij een apart hoofdstuk aan deze affaire: 'That's the way she washed herself.'

Hazel Scott heeft tijdens haar leven (1920-1981) voortdurend aantekeningen gemaakt ten behoeve van een autobiografie. Zo ver is het nooit gekomen, tot Karen Chilton van haar zoon Adam Clayton Powell III, bijgenaamd Skipper, inzage kreeg in alle papieren. Samen met talloze berichten uit de pers, getuigenissen en andere bronnen heeft dat een biografie opgeleverd die alle ingrediënten vertoont van een clichéverhaal: van eenvoudige afkomst, als peuter al een wonderkind, een huwelijk van twee publieke figuren met gelijkgezinde ideeën, maar met uiteenlopende belangen, het baden in weelde (japonnen en juwelen in overvloed, auto met chauffeur, een tweede huis; wonend in Parijs laat ze haar vleugel overkomen), de daarop volgende armoede (achterstallige belastingschuld, het gas wordt afgesloten, Mary Lou Williams stuurt haar af en toe wat geld), haar halsstarrigheid (ze bijt liever op een houtje dan dat er voor haar een inzamelingsactie wordt ontketend), depressieve buien, haar kortstondige, tweede huwelijk met een vijftien jaar jongere geluidenabootser uit Zwitserland, die nauwelijks een woord Engels spreekt.

Het is allemaal zonder opsmuk opgeschreven in een nuchter proza, zonder dat de schrijfster partij kiest. Gevoegd bij heldere verslagen van de diverse politieke en sociale verwickelingen in het Harlem van rond de jaren veertig is dit een interessant boek geworden. Ook haar muziek krijgt de nodige aandacht en de aanvankelijke reserve die haar eerste prestaties bij deze lezer hebben opgeroepen, kan wellicht omslaan in een grotere interesse voor haar latere werk. Helaas is daar weinig van in de handel. Gedurende de jaren 1939-1958 maakte ze opnamen voor Bluebird, Decca, Signatura, Columbia, Capitol, én het label van Charles Mingus: Debut. Pas in 1979/80 voegde zij daar nog twee platen aan toe. Zelf is ze het meest tevreden over Live at St. Regis, uit de jaren zeventig, maar die nooit is uitgebracht.

Karen Chilton. Hazel Scott : the pioneering journey of a jazz pianist from Café Society to Hollywood to HUAC. – Ann Arbor : The University of Michigan Press, 2008. – 277, [18] p. : ill. – ISBN 978-0-472-11567-9 geb. met stofomslag. Prijs 25,50 euro

CD-RECENSIES

LARS DANIELSSON

Tarantella

ACT

(<http://www.larsdanielsson.com>)

De 'Tarantella' is een Italiaanse dans, genoemd naar de plaats Tarante, maar ook verwijzend naar de naam van de spin wiens beet dodelijk zou zijn. Een dans die gekenmerkt wordt door een in hoog tempo in cirkels ronddraaiende groep dansende paren. De Zweedse contrabassist en cellist Lars Danielsson is een waar romanticus die zijn inspiratie put uit onder meer authentieke volksmuziek en oude kerkmuziek. Met zijn kompaan pianist Leszek Możdżer, met wie hij zijn vorige album 'Pasodoble' maakte, trompettist Mathias Eick, gitarist John Parricelli en drummer Eric Harland heeft Danielsson wederom een album gemaakt van grote klasse. 'Tarantella' is een fascinerende melange van ingetogen kamermuziekgetinte miniatures en sfeervolle ensemblestukken. Zijn composities getuigen van een voorliefde voor delicate structuren met ruimte voor verbeelding en getekend door gevoelige toonzettingen en originele instrumentaties. De veelal geplukte bastonen zijn als wervelende dansen die mooi contrasteren met de gestreken cellopartijen die de rust van een zacht glooiend landschap ademen. De warme trompetklanken van Eick, het lyrische pianospel van Możdżer en de klassieke arpeggio's van gitarist Parricelli vormen een intrigerend decor waarbinnen Danielssons vloeiende baslijnen mooie verbindingen scheppen. Na het orkestrale van 'Libera me', het experimentele musiceren op 'Mélange bleu' en de intimiteit van 'Pasodoble' is er nu de zinnelijke speelsheid van 'Tarantella'. Een indrukwekkend vierluik.

(Frank Huser)

VERA WESTERA & BAND

A View Amazing

Ignoring Gravity Music

(<http://www.verawestera.nl>)

Vera Westera (1972) is een laatbloeier. De aan het Arnhemse conservatorium opgeleide vocaliste was al twintig toen ze besloot als professioneel zangeres aan de slag te gaan. Een wijs besluit. Vera studeerde cum laude af, deed het heel goed in het jazz- en popcircuit en pakte dubbele winst bij het Nederlands Jazz Vocalisten Concours 1999 in Zwolle. Westera ging er zowel met de jury- als de publieksprijs vandoor. In 2003 stond ze op North Sea met Martin Fondse. En nu is er dan eindelijk een solo-cd, 'View Amazing'. Elf van de dertien songs zijn geheel of deels van eigen makelij. Componist/gitarist/arrangeur/producent

Bojan Vuletic schreef er ook twee. En, bijzonder, Vera gebruikte een tekst van haar overleden grootvader Lambert Westera voor de gevoelige ballad 'The Nightingale'. Westera etaleert met haar album een rijke staalkaart van haar kunnen. Ze zingt gevoileerd en aangenaam intiem in ballads, swingt en funkt er op los in de up-tempo stukken, experimenteert met geluidseffecten en backingvocals en duetteert indringend in het Engels en Spaans met Henke Lamers. Alle liedjes klinken uiterst verzorgd, zijn voortreffelijk gearrangeerd en gemixt en kenmerken zich door melodische en harmonische variatie. Af en toe doet Vera me aan Diana Krall denken. Ook die zangeres weet beschaafde stukken spannend te houden door het pure gebruik van haar stembanden. Enkele titels zijn wat lang uitgesponnen en Vera mag hier en daar wat expressiever zijn. Los daarvan is 'A View Amazing' een indrukwekkend debuut.

(Hans Invernizzi).

VASSILIS TSABROPOULOS

Melos

ECM

(<http://www.tsabropoulos.gr>)

De Griekse pianist Vassilis Tsabropoulos en de Duitse celliste Anja Lechner maakten in 2004 het succesvolle album 'Chants, Hymnes and Dances', waarop zij Grieks-Byzantijnse liederen vertolken. Vergezeld van de Italiaanse jazzdrummer U.T. (Umberto Trombetta) Gandhi slaan ze op hun nieuwe cd 'Melos' een weg in die meer ruimte biedt voor improvisatie. Door drie composities van Gurdjieff die hiervoor als vertrekpunt fungeren, vormt ook op dit album Byzantijnse muziek een rode draad. Maar de interpretatie ervan is ruimer of misschien wel meer ongedwongen te noemen.

Tsabropoulos en Lechner hebben een klassieke scholing gehad. Dat is duidelijk te horen. Het jazzkarakter van deze cd komt dan ook name in het spel van U.T. Gandhi naar voren. Zijn spel is innovatief en fantasievol, inventief en verfijnd. Met subtiel pulserende brushes en handbespeelde trommels scheidt hij de contouren waarbinnen cello en piano als duellerende krijgers om elkaar heen draaien. Dan weer gelijk op, dan weer in tegengestelde bewegingen. Het spel van Tsabropoulos varieert van minimalistische patronen tot speelse melodieën met staccato elementen, die het spel een duidelijke cadans geven waardoor het soms de vorm krijgt van een wals. 'Melos' verbindt de melancholiek van de tragische geschiedenis van het eiland Milos met de sacraliteit van de vroeg-Christelijke kerken met hun Byzantijnse gezangen. Een indrukwekkende symbiose in een muzikaal treffende vorm.

(Frank Huser)

CD-RECENSIES VERVOLG

CASSANDRA WILSON Closer To You – The Popside Blue Note

'Closer to You – The Popside' is een verzamel-cd met popsongs die zangeres Cassandra Wilson de afgelopen zestien jaar voor verschillende cd's heeft opgenomen. Ze zingt ze op haar bekende trage, indringende wijze. Vijf van de elf songs komen van haar twee eerste albums op Blue Note uit 1993 en 1995. Bijvoorbeeld 'Tupelo Honey' van Van Morrison. Ze voert het minder gejaagd uit dan de Ier. Ook 'Take the Last Train to Clarksville' is in de versie van Wilson een stuk rustiger dan in de originele hitversie van The Monkees. Wilson geeft de melodie veel meer ruimte. Een zekere zwaarte is de kracht van 'The Weight' van Robbie Robertson, die het met The Band op de plaat zette. Wilson hoeft daar weinig aan toe te voegen. In 'Lay Lady Lay' legt ze een soort ongeïnteresseerde onverschilligheid, die de song lichter maakt dan in de versie van Bob Dylan. Wilson trekt de folk- en popsongs volledig naar zich toe. Ze wordt spaarzaam maar bijzonder effectief begeleid. De songs hebben daardoor onmiskenbaar impact. Een cd met een mooi uitgevoerde serie songs.
(Hessel Fluitman)

BEURET/KOCH/VONLANTHEN Synopsis Altrisuoni (<http://www.denisbeuret.ch/>)

In december van het vorig jaar besprak ik een solo-cd van de Zwitserse trombonist Denis Beuret. Ik was aangenaam verrast door de mij onbekend muzikant, en dat positieve gevoel houd ik ook weer over aan deze trioplaat 'Synopsis'. Met basklarinettist Hans Koch en gitarist Vinz Vonlanthen exploreert Beuret een geheel eigen elektro-akoestische wereld. Beide blazers bespelen namelijk ook live elektronica, en de elektrische gitaar wordt door de nodige effectapparatuur geleid. Dat leidt tot behoorlijk warmbloedige

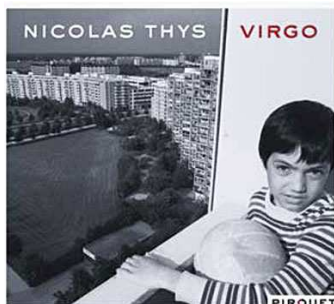
resultaten, die in niets doen denken aan de kilheid die we vaak met elektronische muziek associëren. Bovendien hebben zowel Koch als Beuret een toon op hun instrument waar je u tegen zegt. 'Synopsis' bevat 24 trio-improvisaties die allemaal de cd-titel dragen, plus een nummer. Curieus genoeg betekent dit niet dat de plaat begint met 'Synopsis No. 1' en eindigt met 'Synopsis No. 24'. Beuret heeft namelijk van te voren wat structuren uitgewerkt die als uitgangspunt voor de improvisaties dienen. De opnamen komen van optredens uit de periode april/juni 2007, en de groep had een duidelijke voorkeur voor sommige stukken. Zo komt 'Synopsis No. 24' maar liefst vijf keer langs, telkens met een andere uitwerking. Leuk om die verschillende versies te vergelijken. Mooi is dat niet één van de stukken het gevoel geeft dat er te lang, te saai of te freakerig wordt gespeeld. Alles is compact, to the point, en uiterst boeiend.
(Herman te Loo)

CLUSONE 3 Soft Lights And Sweet Music Hatology (<http://www.furious.com/perfect/clusonetrio.html>)

De discografie van Clusone 3 telt slechts een handjevol cd's met bij elkaar ongeveer zes uur livemuziek. Hun werk varieert van pure anarchie tot voorbeeldig gespeelde muziek. De cd 'Soft Lights And Sweet Music' werd in 1993 in Zwitserland opgenomen voor een jazzprogramma van de WDR. Door het label Hatology is nu een tweede editie van het album uitgebracht met een uur muziek. Dat uur begint met het titelnummer waarin de drie giganten die het trio vormen, cellist Ernst Reijseger, altist Michael Moore en drummer Han Bennink, de luisteraar om te beginnen zeer eigengereid improwerk voorschotelen. Als Reijseger aan het eind soleert, begrijp je het 'Sweet Music' in de titel van de cd. Vervolgens passeren vele Berlin-composities de revue. Michael Moore speelt eerst de melodieën volgens het boekje en legt ze dan onder het muzikale fileermes. Vervolgens worden ze weer perfect in elkaar gezet. Dat regelmatig terugkerend kunstje hebben deze drie goed in de vingers. In het ontliden van de stukken zit het avontuur van deze cd. Han Bennink is de perfecte aangever, die de mesjes naar eigen keuze en op zijn eigen wijze aan geeft. Zelfs de Koreaanse schaar hoor je nog even langskomen. Ook al is dat niet direct een chirurgisch attribuut. Hier hoor je nog eens dat hij in 1993 al minimaal gebruik maakte van zijn slagwerk en toch prachtig spanning opbouwt. Het cellospel van Ernst Reijseger is duidelijk en gelukkig regelmatig hoorbaar. 'Soft Lights And Sweet Music' is een feest voor het oor.
(Hessel Fluitman)

CD-RECENSIES VERVOLG

NICOLAS THYS

Virgo

Pirouet Records

(<http://www.nicolasthys.com>)

De Belgische bassist/componist Nicolas Thys (1968) behoort tot de musici die na een opleiding aan deze kant van de grote vijver voor verdere studie naar New York gaan. Thys verbleef daar van 1999 tot 2007. Uiteraard was er naast zijn studie ook gelegenheid om met diverse formaties te spelen. Hij maakte opnamen met onder anderen de saxofonisten Lee Konitz en Mark Turner, en gitarist Ben Monder. De cd 'Virgo', op het voortvarende Duitse label Pirouet Records, is een debuut waarvoor hij tenorsaxofonist Chris Cheek, pianist John Cowherd, gitarist Ryan Scott en drummer Dan Rieser uitnodigde. Cheek is de bekendste van de vier. Op een enkele uitzondering na gaan de stukken van de leider meteen de diepte in, waarna een verblijf van geruime tijd in een nogal sombere vallei volgt. Het compacte karakter van Thys' composities en arrangementen biedt weinig ruimte voor de solisten. Ergo: veel 'tension', weinig 'release'. Wel wat opgewekter klinkt 'G Brazil'. Dan komt tenorist Cheek even los van zijn lessenaar. Vreemd, dat overwegend droeve imago van de composities. Thys zag in ieder geval wel kans de musici erbij te betrekken.

(Jaap Lüdeke)

YouTube **Bekijk Nicolas Thys op YouTube; klik hier:**
<http://www.youtube.com/watch?v=dc1wqadSsqM>

ILJA REIJNGOUD QUARTET

Featuring Fay Claassen

The Shakespeare Album

Aliud Records

(<http://www.iljareijngoud.com>)

Het duidt bepaald niet op gemakzucht als je besluit de sonnetten van Shakespeare op muziek te zetten. De teksten voor de zoveelste keer lezen, laten bezinken en na rijp beraad er passende muziek bij bedenken. Dat is nogal

wat. Het zou me niet verbazen als componist/trombonist Ilja Reijngoud voor 'The Shakespeare Album' meteen aan zangeres Fay Claassen heeft gedacht, want wie anders beschikt over haar geluid en is ook nog thuis in de wereld van de syncopen, syncopia? In tegenstelling tot wat je zou denken is de muziek op deze uitzonderlijke cd niet zwaar op de hand. Er wordt door de leider hier en daar op uitbundige wijze gesoleerd. De overige kwartetleden zijn gitarist Martijn van Iterson, bassist Marius Beets en drummer Marcel Serierse. Te gast is de Duitse tenorsaxofonist Paul Heller. Dat is niet zo gek als je bedenkt dat hij onlangs met Claassen in de echt is verbonden. In twee stukken is er ook nog tekst van Oscar Wilde op muziek gezet. Het laatste stuk 'Never Alone' is een diepgaande ballade van Reijngoud, zonder tekst. Het is nogmaals een bewijs dat hij bij voorkeur op internationaal niveau opereert. Ik ben benieuwd of deze productie inderdaad tot over de grenzen bekendheid zal krijgen.

(Jaap Lüdeke)

YouTube **Bekijk Ilja Reijngoud op YouTube; klik hier:**
<http://www.youtube.com/watch?v=eNRCXjtENn4>

AZURE

When She Smiles

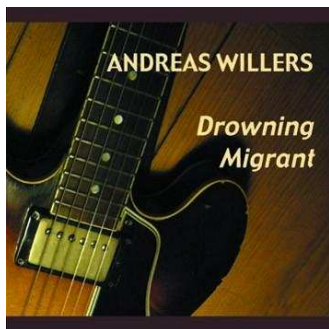
Azuremusic

(<http://www.azuremusic.nl>)

Wie bij zonsondergang over een boulevard aan de Côte d'Azure wandelt en de glimlach van de vrouw aan zijn arm ziet, moet een gelukkig mens zijn. 'When She Smiles', het eerste album van de groep Azure is gemixt aan de Côte d'Azure. De titel doet de geschetste romantiek vermoeden. Azure bestaat uit Rogier Schneemann (gt), Pierre-François Blanchard (p), Eric Heijnsdijk (b) en Antonio Pisano (dr). Blanchard en Schneemann schreven alle muziek. Ze ontmoetten elkaar op het Koninklijk Conservatorium, zochten een bassist en een drummer, en het kwartet was geboren. Vooral het samenspel van gitaar en piano is erg geslaagd. Soms naderen ze elkaar erg close, even later neemt de gitaar van Schneemann afstand door wat heftiger te spelen. Maar altijd blijft er harmonie in de composities en de uitvoering ervan. Het album besluit met een solo-pianostuk. Het heet 'Berceuse pour Maëlise' en is een aangrijpend filmisch drama. Blanchard sleept de luisteraar mee naar een droomwereld. Een berceuse is een wiegelied. De pianist speelt met zijn linkerhand een uniform ritme, waarmee hij het ritmisch schommelen van een wieg uitbeeldt. Met zijn rechterhand legt hij er improviserend allerlei figuurtjes overheen. 'When She Smiles' bevat geen vuurwerk, maar goed overdachte composities. Zoals er geen twee dezelfde zonsondergangen zijn, is ook de muziek van Azure. (Peter J. Korten)

CD-RECENSIES VERVOLG

ANDREAS WILLERS
Drowning Migrant
 Leo Records
<http://www.andreaswillers.de>

De naam Andreas Willers zei me niks, maar toch heeft deze Duitse gitarist al platen gemaakt met muzikanten als pianist Paul Bley en klarinettist Louis Sclavis, zoals we op zijn website kunnen lezen. Voor 'Drowning Migrant', zijn eersteling voor Leo Records dook hij in zijn eentje een Berlijnse studio in, vergezeld van elektrische en akoestische gitaar, banjo en veel effectapparatuur. Een groot deel van de stukken op 'Drowning Migrant' klinken als pure elektronica, omdat we de aanslag van Willers' gitaar niet horen. Hij weet er fascinerende klanklandschappen mee te realiseren, die zich langzaam, maar zeer zeker ontvouwen. Het blijft voortdurend grillig, en wordt niet zweverig, zoals bij sommige collega's. Pas tegen het eind van de cd wordt de muziek wat 'gitariger', en het stukje banjo in het slotstuk, 'The Industrial Banjo' klinkt verrassend 'normaal' en akoestisch.

(Herman te Loo)

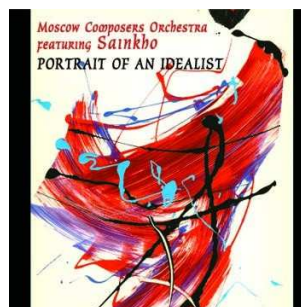
STRICAT
Jab
 Karnatic Lab
<http://www.karnaticlabrecords.com>

Dit is wel een hele vreemde bezetting voor een jazztrio: trompet (Gijs Levelt), accordeon (Theo van Tol) en cimbalom (Bokkie Vink). STriCat is dan ook geen gewoon jazztrio, maar haalt z'n inspiratie ruimschoots uit de Roemeense en Bulgaarse muziek. De naam van de groep is ook Roemeens, en betekent 'kapot'. 'Jab' is hun tweede cd, en het amalgaam dat de groep presenteert, is bijzonder aantekelijk. Sommige nummers zijn uitgesproken Oost-Europees, zoals het titelstuk, met z'n kenmerkende triolenritmiek. Maar op andere momenten schurkt STriCat nauw tegen de jazz aan. 'Romanian Strut', bijvoorbeeld, heeft een lekker dwars swing era-gevoel, waarbij de naam van

Raymond Scott mij even te binnen schoot. Soms klinkt de groep waarachtig als een kleine big band, waarbij de accordeon de ontbrekende blazers invult, en het cimbalom als een soort slaggitaar fungeert. Er wordt virtuoos gemusiceerd, en als in 'Alles kan beter' het tempo flink wordt opgeschroefd, wordt het erg opzwevend. Toch kleeft er een klein bezwaar aan de muziek van STriCat. Je wordt er weliswaar heel vrolijk van, maar na verloop van tijd ga je toch wat diepgang missen. De melancholie die de Roemeense muziek ook eigen is, ontbreekt. Het zou een mooie balans hebben gegeven, waardoor alles nu wat te veel naar één kant doorslaat.

(Herman te Loo)

YouTube **Bekijk StriCat op You Tube; klik hier:**
<http://www.youtube.com/watch?v=OK9qUIxfCo>

MOSCOW COMPOSERS ORCHESTRA feat. SAINKHO
Portrait of an Idealist
 Leo Records
<http://www.leorecords.com>

De muziek op de cd 'Portrait of an Idealist' was aanvankelijk gepland als een project rond de poëzie van de Russische absurdist Daniil Kharms. De titel verwijst naar zijn politieke opvattingen, die Stalin niet bevielen, waardoor hij in 1941 in een strafkamp het leven liet. Gaandeweg het project van vocaliste Sainkho Namchylak en pianist/leider Vladimir Miller van het Moscow Composers Orchestra (MCO) verschoof de focus echter naar iemand anders. In 2004 overleed Nick Dmitriev, een grote inspirator en organisator uit de Moskouse jazz- en improvisatiescene. Sainkho wijdde een vijf nummers aan hem, en schreef er zelf de teksten voor (ze worden helaas niet vertaald in het boekje). Wat volgt zijn drie stukken van Miller op teksten van Kharms, en daarna nog wat losse dingen. Het MCO beheerst een groot scala aan mogelijkheden en klankkleuren, met zijn drie strijkers, fagot, trompet, rieten, piano en slagwerk. Sommige stukken zijn behoorlijk uitgecompooneerd, en nemen zelfs de vorm van liedjes aan (zoals het heerlijke 'Samovar', een van de Kharms-stukken), andere nummers bieden meer mogelijkheden tot improvisatie. Sainkho Namchylak bewijst zich daarin weer groots, want ze kan prachtig liedjes zingen, maar ook indrukwekkend improviseren. Daarbij maakt ze vaak gebruik van de boventoonstechniek uit haar vaderland Tuva. In 'A Man Left His House' komt dit het beste tot uiting. Met een opzwevende ritmesectie (en een hoofdrol voor slagwerker Vladimir Tarasov) die Sergey Letov tot een knetterende sopraansaxsolo aanzet, is dit sowieso een van de hoogtepunten van de plaat. (Herman te Loo)

YouTube **Bekijk Sainkho Namchylak op You Tube:**
<http://www.youtube.com/watch?v=QadQOxxJcfw>

CD-RECENSIES VERVOLG

THE PLOCTONES 050

Challenge

(<http://www.ploctones.com>)

Het is altijd een feest om ze live te zien, The Ploctones. Deze 'handelsnaam' wordt tegenwoordig gebruikt door Goudsmit, Trujillo, Vierdag en Vink. Daarmee geven ze zichzelf terecht een meer internationale status. Natuurlijk gaat het hier om gitarist Anton Goudsmit, saxofonist Efraïm Trujillo, bassist Jeroen Vierdag en drummer Martijn Vink. Samen maakten ze al eerder de plaat 'Live op het dak'. Dat was een goudeerlijke registratie van een concert in 2005, inclusief opmerkingen van de musici - "Wat zijn ze goed hè?" - en een magere opnamekwaliteit. '050' borduurt verder op de eerste cd, maar is een stuk volwassener. 050 is zoals bekend het netnummer van Groningen. Diverse bandleden hebben iets met Groningen, vandaar. De band is oorspronkelijk het geesteskind van Goudsmit, maar klinkt als een band met vier leiders. De specifieke rollen van het viertal zijn verder uitgewerkt. Trujillo laat meer en krachtiger van zich horen en is meer bepalend voor het geluid geworden. Ook Vink is expressiever dan ooit. Als je Goudsmit ziet spelen met zijn beweeglijke hoofd, lijkt de muziek niet zo serieus. Dat is maar schijn. Achter de composities (de meeste van de gitarist) gaat een visie schuil die door collectieve geestdrift wordt ondersteund. Vier tracks zijn opgenomen op het North Sea Jazz Festival van 2007. Goudsmit start de cd met een instrumentale imitatie van een schreeuw van een vrouw die een muis ziet. Toch is de titel 'Paalangst'... Aansluitend het Caribische 'Rrrita'. Daarna volgen nog tien afwissellende stukken. Gelukkig treden ze heel regelmatig op, die Ploctones. Maar nu is er ook dit kostelijke album. (Peter J. Korten)

YouTube **Bekijk The Ploctones op YouTube; klik hier:**
(<http://www.youtube.com/watch?v=j0oIpS7-xiI>)

VIBE TRIBE/RICHARD SCHUMACHER Views

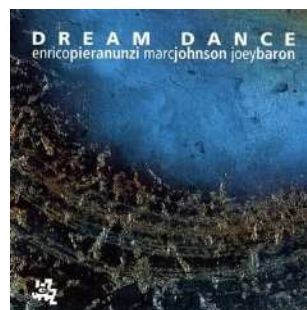
Straightvibe Records

Vibe Tribe is een muzikaal/ideologisch project van gitarist/componist/producer Richard Schumacher. Centraal in het project staat een positieve waardering van fundamenteel menselijke waarden en het streven naar een 'goede wereld'. Dat komt niet alleen in de teksten tot uitdrukking, maar wordt ook zichtbaar in de wijze waarop Vibe Tribe gevormd wordt. Het is een gelegenhedscollectief van musici die in het samen musiceren de kracht van communicatie willen laten horen. Na 'Cool shoes' (1995) en 'Foreign Affairs' (1998) is 'Views' het derde album van het Vibe

Tribe collectief. En bij 'Views' telt dat collectief een indrukwekkende lijst van deelnemende musici. Met onder anderen sopraansaxofonist Bill Evans, hoboïst Paul McCandless (Oregon), toetsenist Russell Ferrante (Yellowjackets), de bassisten Jimmy Haslip (Yellow Jackets) en Kai Eckhardt, drummers Terri Lyne Carrington en Dave Weckl, en zang van bijvoorbeeld Jack Bruce. Met deze namen is al meteen wat gezegd over de muziek op 'Views'. Het is jazzfusion met invloeden uit R&B en souljazz. Maar ook met patronen uit Afrikaanse en oriëntaalse volksmuziek. De cd bevat kundig gearrangeerde composities en fraaie melodieën waarin naast gezongen tekst ook woordloze vocalen en orkestrale instrumentaties de harmonieën kleuren. 'Views' biedt een sierlijk gestileerd, veelkleurig panorama en doet inderdaad soms denken aan muziek van Oregon, Yellowjackets en van saxofonist Bill Evans. (Frank Huser)

Luister naar Vibe Tribe op My Space; klik hier:

(<http://www.myspace.com/richardsvibetribe>)

ENRICO PIERANUNZI Marc Johnson/Joey Baron Dreamdance

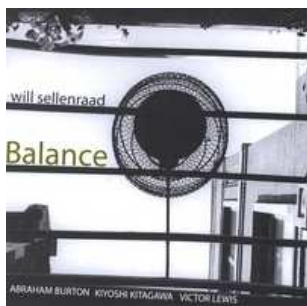
CamJazz

(<http://www.enricopieranunzi.com>)

Onder de levende Italiaanse jazzpianisten bevinden zich tenminste drie toppers. Het zijn Enrico Pieranunzi, Stefano Bollani en Antonello Salis. Pieranunzi (1949 geboren) is al sinds de jaren zeventig echt actief en stond meestal vooraan als bezoekende Amerikaanse musici begeleiders nodig hadden. Hij speelde in het verleden al met de saxofonisten Sonny Stitt en Lee Konitz, en trompettist Chet Baker, onder anderen. Pieranunzi heeft een klassieke opleiding en daardoor een degelijke techniek, maar weet te doseren. Dat doet hij ook doorgaans op 'Dreamdance', een registratie uit 2004. Dosereren én variëren; het gebeurt vaak met veel gevoel voor dynamiek en met gebruikmaking van ruimte in zijn spel, terwijl er af en toe wel een overvloed aan zestiende noten voorbij raast. Toch die techniek, voortkomend uit zijn klassieke opleiding? Alle negen stukken zijn van de leider. Ze staan op een intelligente manier mooi haaks op elkaar gerangschikt. Bassist Marc Johnson soleert veelvuldig en doet in 'Castle of Solitude' denken aan zijn collega Eddie Gomez in 'Bill Evans is in the house'. De meest melodische van alle drummers, Joey Baron, is min of meer veroordeeld tot begeleiden. Maar al met al steekt dit trio van Enrico Pieranunzi weer in een puike vorm. Italiaanse jazzmusici, en niet alleen die pianisten, hebben sowieso vol overtuiging sinds jaren een voorname plaats in Europa veroverd. (Jaap Lüdeke)

YouTube **Bekijk Enrico Pieranunzi op YouTube:**
(<http://www.youtube.com/watch?v=2orf0IjVgZc>)

CD-RECENSIES VERVOLG

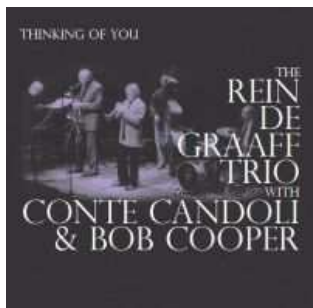
WILL SELLENRAAD

Balance

Beezwax Records

(<http://www.willsellenraad.com>)

Gitarist Will Sellenraad is de zoon van beeldend kunstenaar Johan S. die al op z'n vijftiende vanuit Bloemendaal naar de VS verhuisde. Johan heeft inmiddels in New York naam gemaakt met een immens schilderij (bijna dertig meter lang) van de Brooklyn Bridge. Will, vernoemd naar Willem de Kooning, speelt zich inmiddels ook in de belangstelling van pers en publiek en had in januari zijn eerste echte gig in de New Yorkse Village Vanguard. De bezetting van toen vind je ook terug op de cd 'Balance', uitgebracht in eigen beheer: tenorist Abraham Burton, bassist Kiyoshi Kitagawa en drummer Victor Lewis. Een ingespeeld kwartet. De muziek, overwegend van Sellenraad, is oorspronkelijk, vol energie en heeft een flinke dosis structuur. Het groepsge-luid en de solistische prestaties gaan vrijwel vlekkeloos hand in hand. 'Double Down' is een 'burner' zonder weerga. In 'Blewis' overstijgt Abraham Burton zichzelf met een extatisch verhaal vol blues- en funkinvloeden. Burton was eerder bekend als altist. Hoe hij het heeft gedaan is mij niet bekend maar Will Sellenraad beschikt over een apart gitaargeluid, het is niet van Jim Hall en evenmin van Bill Frisell. Sellenraad, dat moet maar duidelijk zijn, is rijp voor een groot Nederlands festival. Misschien samen met die andere New Yorkse Nederlander, tenorist Marc Mommaas. Ook al een zoon van een Nederlandse kunstschilder. (Jaap Lüdeke)

REIN DE GRAAFF with Conte Candoli & Bob Cooper

Thinking of You

Timeless Records

Door de jaren heen heeft pianist/producer Rein de Graaff, eigenlijk de Nederlandse Bud Powell, een indrukwekkende serie opnamen de jazzwereld in geslingerd. Denk bijvoorbeeld aan cd's met vibrafonist Dave Pike, Rein in kwintet-bezetting met trompettist Tom Harrell, baristonsaxofonist

Ronnie Cuber, bassist Sam Jones en drummer Louis Hayes, of de Baritone Explosion met Cuber en Nick Brignola. Van recentere datum is een eveneens geslaagde cd met altist Charles McPherson. En nu is er 'Thinking of You' (opname 1993) met de twee prominente Westcoasters, trompettist Conte Candoli en tenorist Bob Cooper. 'Coop' overleed een half jaar na deze registratie, maar denk niet dat hij des-tijds een versleten indruk maakte. In geen geval: hij loeit, gromt en swingt onbedaarlijk. Wat ook opvalt is dat hij op latere leeftijd wat bruiner is gaan klinken. Het overkwam tenorist Zoot Sims tenslotte ook. Pianist/leider Rein de Graaff is in alle zeven stukken zeer aanwezig met een stijlzuiverheid die steeds weer innemend van aard is. Die trouw vind je overigens ook terug in de keuze van platen-maatschappij. Alle vijf musici, dus ook bassist Koos Serier-se en drummer Eric Ineke stralen onophoudelijk plezier uit. Bassist Dave Holland noemde dat ooit in een titel 'Prime Directive' en verklaarde desgevraagd dat hij daarmee FUN bedoelde. Rein en de zijnen weten er alles van. (Jaap Lüdeke)

STRAIGHTAHEAD(?) CD VAN DE MAAND April

ARI AMBROSE/STEPHEN RILEY

Tenor Treats

SteepleChase Records

Het verheugende van de Deense productie 'Tenor Treats' is dat de twee Amerikaanse tenoristen niet zijn blijven plak-ken bij John Coltrane's muzikale erfenis. Nee, Ambrose verraadt sympathieën voor de vroege Sonny Rollins, terwijl Riley haast op 'onbeschofte' wijze laat blijken uitgebreid studie te hebben gemaakt van het moois dat Paul Gonsalves en Lucky Thompson hebben nagelaten. Voor alle duidelijkheid: ik dweep met Riley en zijn sound, en zijn soms haast gefluisterde ritmische opvattingen. Liever een gloed-volle imitatie dan een hakkelend origineel. Let wel: ook Ambrose verrast met speelse duikelingen en een stevig geluid. Voor het repertoire hebben de heren, inclusief bas-sist Jay Anderson en drummer Matt Wilson, echte jazz-stukken en standards geselecteerd, zoals 'Tenor Madness', 'All the things you are' (er rust een claim' op van Lee Koni-tz) en 'Blue'n Boogie'. Voor de opname (2008) hebben ze een tourneeetje gedaan, het hielp. Maar, als gezegd, het meest verheugend is dat deze twee ferme tenoristen om Coltrane heen zijn geslopen en in vrijwel niets op elkaar lijken. Hulde. (Jaap Lüdeke)

Tracks van de cd van de maand zijn in april te horen in het programma Lüdeke Straightahead(?) op de ConcertZender (iedere 1ste en 3de dinsdag van de maand om 23.00 uur) en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van www.concertzender.nl).

CD-RECENSIES VERVOLG

YVONNE SMEETS

Under a cloud

OAP Records

(<http://www.yvonnemesmeets.nl>)

Yvonne Smeets neemt er de tijd voor. Ze won zowel de publieksprijs als de tweede prijs op het Nederlands Jazz Vocalisten Concours in 2005. En pas nu, vier jaar later, verschijnt haar debuut. Die loop der dingen lijkt zorgvuldig doordacht. Net zoals 'Under a cloud' getuigt van zorg en aandacht voor detail. Smeets koos voor het album nummers van haar favoriete componisten, als Wayne Shorter, Dave Holland en Antônio Carlos Jobim (Smeets liefde voor Braziliaanse muziek komt duidelijk tot uiting op het album), en vulde die aan met eigen composities. Haar vertolkingen zijn lichtvoetig en tegelijk nauwgezet van toon en karakter. Het meest opmerkelijk is misschien wel het ogenschijnlijk moeiteloos samenvloeien van stem en instrumenten, waardoor een intiem en mooi gebalanceerd geheel ontstaat. Smeets' zang is fris en vertellend. Door subtiel gebruik te maken van de dynamiek in haar stem en de haar typerende speelse wendingen in toon en timbre, creëert Yvonne Smeets een rijkgeschakeerd palet. Elke song krijgt een eigen karakter en een eigen 'drive'. Niet in het minst ook dankzij de band, die goed begeleid en inventieve soli speelt. Met Jens Larsen op gitaar, Maciej Domaradzki op contrabas, drummer Emanuel Donadelli en als gast pianist Tilmar Junius. 'Under a cloud' is een album dat zeer tot de verbeelding spreekt door de zorgvuldige samenstelling van het repertoire en het vocale talent van Yvonne Smeets. Ze is een bijzondere aanwinst voor de vocale jazz.

(Frank Huser)

ARNIE BOLDEN

Diving

Meta Records

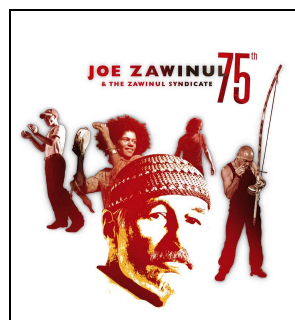
(<http://www.arniebolden.com>)

Vitaal, abstract, polymorf en grammaticaal complex. Een taal met ongebruikelijk vervoegingen en verbuigingen, die desondanks verstaanbaar is en blijft. Klank, ritme en toon komen in een nieuwe verhouding tot elkaar en de grenzen van harmonie en maatsoort worden verkend en overschreden. Het trio Arnie Bolden is Stephan Meinberg op trompet, eufonium, bugel en elektronica, Ralph Beerkicher op elektrisch en akoestisch gitaar en Christian Thomé op drums en elektronica. De dertien eigen composities zijn uitgesproken kleurrijk en expressief, energiek en virtuoos. Elementen uit hardbop, fusion en freejazz, met een prominent improviserend karakter, smelten samen en voegen

zich tot een nieuw idioom. Arnie Bolden is authentiek en consequent in zijn eigen stijl. Een ingetogen klank van de bugel die doorkruist wordt door een felle puntige beat en een Frisell-achtig gitaarpatroon. Of ritmisch minimalistische klankreeksen van de trompet die omringd worden door zacht bespeelde drums. Bij tijd en wijle melancholisch, maar ook experimenteel, brutaal en explosief. De muziek van Arnie Bolden is oorspronkelijk en innovatief, met een sterk beeldend en lyrisch vermogen. Liefhebbers van de muziek van bijvoorbeeld trompettist Cuong Vu zullen aangenaam verrast worden door deze plaat.

(Frank Huser)

DVD-RECENSIE

JOE ZAWINUL & THE ZAWINUL SYNDICATE

75th

BHM

(<http://www.zawinulmusic.com>)

Na de dubbel-cd '75th' van eind 2008, is er nu ook de dvd van ditzelfde concert van Joe Zawinul en The Zawinul Syndicate. Een registratie van een optreden op het jazzfestival in Lugano op zijn 75ste verjaardag, twee maanden voor zijn overlijden op 11 september 2007. We zien de laatste samenstelling van The Zawinul Syndicate aan het werk, met Joe Zawinul op keyboards en vocoder, Sabine Kabongo zang en percussie, Alegre Correa met gitaar en berimbau, bassist Linley Marthe, Paco Sery op drums en kalimba, en Jorge Bezerra en Aziz Sahmaoui met percussie en zang. De dvd (beeldformaat 16:9, speeltijd honderd minuten) kent dezelfde nummers als de gelijknamige cd, zij het in een iets andere volgorde, en bevat werk uit het repertoire van Weather Report en composities uit het Zawinul Syndicate-tijdperk. De band speelt als een geoliede machine en de filmische kwaliteit van de opname is over het algemeen goed (een enkele keer mist de regisseur een solerend bandlid), maar het repertoire voegt niet zo veel toe aan wat al aan live-opnames is uitgebracht. Dat het de laatste concertregistratie betreft van deze icoon, maakt deze dvd speciaal. Evenals de bijzondere bonus: een duet van Zawinul met saxofonist Wayne Shorter in een uitvoering van 'In a silent way'. De opname werd gemaakt tijdens een concert op 2 augustus 2007 in het Hongaarse Veszprem. Het is ontroerend om te zien hoe beiden elkaar begroeten, begeleid door een ovationeel applaus, en dan samen een vijftien minuten lange versie van het nummer spelen. Het nummer dat zo'n belangrijke plaats verwierf in de geschiedenis van de jazz en de betekenis van Zawinul voor die geschiedenis blijvend zou duiden.

(Frank Huser)

CONCERTVERSLAGEN

BIGBAND KONINKLIJKE LANDMACHT

Datum en plaats: 27 maart 2009, ICO/De Schalm, Assen.

Toen ik 27 maart bij binnenkomst van theater ICO/De Schalm een vrachtwagen met het opschrift 'Regimentsfanfare Garde Grenadiers en Jagers Assen' passeerde, beekroop mij enige twijfel. Zou het met de Bigband van de Koninklijke Landmacht en zanger Norbert Kögging wel de aangekondigde 'Swingin' Friday Evening' worden? Daar was in ieder geval veel voor gedaan, bleek bij de introductie van de bigband door pianist/leider en tevens sergeant der eerste klasse Chris van den Heuvel. Hij vertelde dat het orkest sinds 2007 bestaat en dat Henk Meutgeert, leider van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw, als gastdirigent was opgetreden. Ook trompettist/arrangeur Jan Wessels stond de band met raad en daad terzijde. Verder memoreerde Van den Heuvel een optreden met zangeres Trijntje Oosterhuis tijdens het Jazzfestival Breda. De bigband speelde uitgesproken jazzrepertoire, zoals 'Basie Straight Ahead' van Sammy Nestico of 'When Lights are Low' van Benny Carter (arrangement Henk Meutgeert), maar ook adaptaties van popsongs. Voorbeelden daarvan waren 'Something' van George Harrison (arrangement Jan Wessels) en 'In the Air Tonight' van Phil Collins (een heel verrassende versie). Voor de stukken met Norbert Kögging werd onder meer een greep gedaan uit het repertoire van Frank Sinatra: 'I've Got You under my Skin', 'Fly me to the Moon', 'Bad Leroy Brown' en 'All the Way' klonken.

Een bigband van het leger kent niet alleen muzikale rangen en standen. Er zijn musici met twee strepen en musici met een ster op de schouder. Ook telde de band nog vier mannen in 'gewone' pakken. Die vier - twee saxofonisten, een trombonist en een percussionist - vielen niet alleen zichtbaar op, maar ook hoorbaar. Ze speelden de meeste en ook de beste soli. Al mochten die van lead-trompettist Ramses Helmus (twee strepen) er ook zijn. De uitblinker van de avond was voor mij echter Norbert Kögging. Hij was finalist van de laatste twee edities van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. 'Een fantastisch, soms rauw geluid' vonden de juryleden Francien van Tuinen en Bert Vuijsje en daar kan ik het helemaal mee eens zijn. Bovendien is Kögging niet bang om risico's te nemen. Dat hij een zanger pur sang is, bleek ook tijdens de pauze. Terwijl de musici zich naar de consumpties elders begaven, doodde Kögging luid zingend de tijd in zijn kleedkamer achter het podium. Daar kon je bij een vroege terugkomst in de zaal nog net even van meegenieten. Een foutje waren zijn schoenen met te gladde zolen, waardoor hij het podium betrad alsof hij zich op een ijsvlakte begaf. Erg flitsend was dat niet!

Naarmate het concert vorderde, speelde de bigband met steeds meer bravoure en werd de sfeer losser. Alles overziend moet het orkest het vooral van de blazers hebben. De ritmesectie mist wat mij betreft finesse en echte swing. Maar laat er geen misverstand over bestaan. Het positieve gevoel overheerste na afloop ruimschoots. Het was een lekker avondje bigband. En die vrachtwagen? De leden van de bigband worden onder meer gerecruteerd uit de Regimentsfanfare, vandaar...
(Hans van Eeden)

ESPERANZA SPALDING QUARTET TREEDT OP IN UITVERKOCHT BIMHUIS

Bezetting: Esperanza Spalding (b, voc), Leo Genovese (p), Otis Brown (dr) en Ricardo Vogt (gt).

Datum en plaats: 18 maart 2009, Bimhuis, Amsterdam.

(Foto's: Jaap van de Klomp)

YouTube **Bekijk Esperanza Spalding op You Tube:**
<http://www.youtube.com/watch?v=ZNw46j0nNOs>

WWW.JAZZFLITS.NL

CONCERTVERSLAGEN VERVOLG

EGON KRACHT EN THE TROUPE

Bezetting: Vera van der Bie (viool), Angelo Verploegen (tp, bugel), Michiel van Dijk (as, (bas)kl), Jan-Peter Bast (hammondorgel), Milan Kracht (gt), Egon Kracht (b) en Murk Jiskoot (perc).

Datum en plaats: 1 april 2009, Het Posthuis, Heerenveen.

MATTHEUSPASSIE

De afgelopen zeven jaar heeft bassist Egon Kracht rond de Pasen met zeven instrumentalisten zijn versie van Bach's Mattheuspassie uitgevoerd. Dit jaar deed hij dat voor het laatst. Voor zijn versie nam Kracht de belangrijkste delen van het stuk en herschreef die met veel eerbied voor de oorspronkelijke melodieën. Hij arrangeerde de muziek zo, dat de klankkleur van het origineel werd benaderd. De geraffineerde combinaties van instrumenten, de gedragen uitvoeringen van de stukken en de integriteit waarmee werd gespeeld, leverden een adembenemend resultaat op. Met glansrollen voor Angelo Verploegen op trompet en bugel, Murk Jiskoot op marimba, vibrafoon en celesta, Jan Peter Bast op orgel en de zingende contrabas van Egon Kracht zelf. Daarmee wil ik rietspeler Michiel van Dijk, violiste Vera van der Bie en gitarist Milan Kracht niet te kort doen, want ook zij zaten helemaal in de muziek. De recitatieven, de koralen en aria's werden als uitgangspunt genomen voor solo's en om zo nu en dan eens flink te grooven. De contrabas fungeerde als bindende factor in het geheel (er was geen drummer). Door de manier waarop de solisten overgingen van de geschreven delen naar hun visie op de thema's, beleefde je de improvisaties als volstrekt natuurlijk. Ook al werden die met de muzikale en muziektechnische verworvenheden van onze tijd uitgevoerd. Te oordelen naar de reacties op het podium, verrasten de improvisaties de muzikanten zelf ook nogal eens. Terwijl ze deze muziek toch al voor het zevende jaar speelden, bleef ook voor hen de uitvoering fris. De manier waarop men vervolgens weer van de improvisaties naar het thema terugkeerde, en de opwinding heel organisch terugbracht naar de voor dat thema vereiste proporties, zorgde er voor dat de aandacht voortdurend gevangen bleef. (Hessel Fluitman)

ROBERTA GAMBARINI

Bezetting: Roberta Gambarini (voc), Cyrus Chestnut (p), Neil Swainson (b) en Willie Jones III (dr).

Datum en plaats: 22 maart 2009, Bimhuis, Amsterdam.

HOE OVERTREF JE PERFECTIE?

Roberta Gambarini zag ik voort het eerst in het oude Bimhuis als gast bij het Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Twee korte optredens die indruk maakten en die naar meer smaakten. Het duurde jaren voordat ik weer in de gelegenheid was om haar te zien en te horen. Het North Sea Jazz Festival 2007 was de eerste kans. Een optreden met pianist Hank Jones was gepland. Echter, de heer Jones was in Duitsland onwel geworden en naar huis gevlogen. Het optreden van Roberta Gambarini vond daarom plaats met haar eigen begeleiders. Niets mis mee. Die avond en dat optreden heb ik als een droom ervaren. Een repertoire-

keus van de hoogste orde (voor de liefhebbers van het American Songbook). Schitterende vertolkingen van onder meer 'Lush Life' en 'Daydream' uit het Ellington/Strayhorn-boek en gastoptredens van zangeres Dee Dee Bridgewater en trompettist Roy Hargrove. Kortom kunst en 'fun' in één lang optreden.

Zondagavond in het Bimhuis waren er ook prachtige momenten: 'Bess, you is my woman now' en 'I loves you Porgy', 'Lush Life' (wederom) en een prachtig 'Come Sunday'. Gambarini's stem klinkt op zijn mooist in de langzame en zachte nummers. Een avond met ballads en misschien een enkel medium tempo zou wat mij betreft zo kunnen. Maar, je kan niet alles hebben, er moet immers ook 'geswongen' worden. Zoals er kennelijk ook altijd bassolo's moeten zijn (één heel lange waarbij ik bijna in slaap viel) en niet te vergeten drumsolo's. Cyrus Chestnut liet horen wat een fijne pianist hij is.

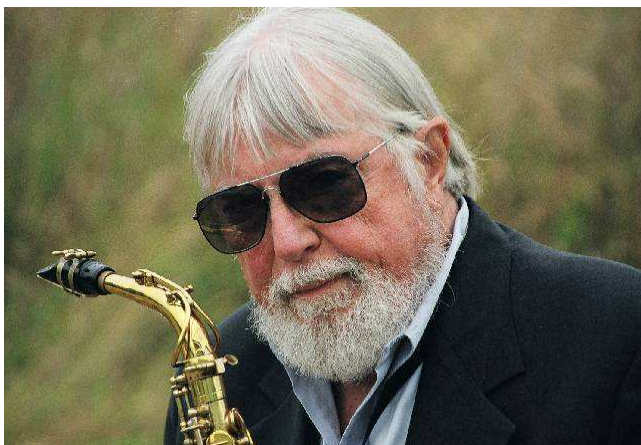
(Tekst en foto's Roberta Gambarini: Jaap van de Klomp)

IN MEMORIAM

BUD SHANK (1926–2009)

De eerste keer dat ik mijn vroegere idool Bud Shank zag optreden was in het Amsterdamse Concertgebouw, in 1958. In het kwintet west coasters zat ook Shanks evenknie, tenorist Bob Cooper. Mij ging het echter vooral om Bud Shank, de altsaxofonist. Maar tot mijn grote verbijstering en ergernis speelde Bud die avond uitsluitend dwarsfluit. Ik begreep er helemaal niets van! De ware reden werd mij pas een halve eeuw later duidelijk. Tijdens het vorige concert of de reis moet hij een polster(kussentje) uit zijn altsaxofoon zijn verloren, wat een saxofoon volledig onbespeelbaar maakt.

De jaren na de LA Four zou Shank geen fluit meer aanraken. In het oude Bimhuis verklaarde hij ooit met volle overtuiging: "The flute is a stupid instrument to play jazz on." Fluit speelde Shank nog wel in 1955, 'Fluted Columns' maakte hij voor Pacific Jazz Records, met ook saxofonist/fluitist Bill Perkins. Dat was mijn eerste plaatje van Shank. Het is altijd opmerkelijk geweest dat Shank een van de weinige west coasters was die ook nog werden gevraagd voor gigs aan de Oostkust. Hij zag meermalen kans zich te ontworstelen aan de 'scene', in New York vaak omschreven als: te zonnig van karakter en desondanks te wit van inhoud.

Bud Shank in 2004. (Foto: Elizabeth Becker)

Van vrij recente datum is de dvd 'Against the Tide – Portrait of a Jazz Legend' (Jazzed Media JM 9003) waarin hij een duidelijk beeld verschaft van zijn succesvolle carrière. Nog recenter, en tamelijk bitter, is de opname die hij op 1 april heeft gemaakt, nota bene een dag voor zijn overlijden. Een cd hiervan zal over enige tijd wel met veel bombarie verschijnen. Het label is nog onbekend. En gaan de opbrengsten dan naar een of ander goed doel? Dat maakt Bud Shank (1926 - 2009) niets meer uit, of sowieso niet. Want hij behoorde nooit tot de categorie jazzmusici die in totale financiële ontredering tijdens hun ziekte vaak van die torenhoge ziekenhuisrekeningen te verwerken kregen. In afwachting van de allerlaatste opname refereer ik ten slotte nog maar even aan de Europese tournee van 1958 en de hevig swingende dubbel-cd 'European Tour '58' (met Bob Cooper), die van de trip op Lone Hill Jazz is verschenen. Ja, toen was Shanks altsaxofoon nog geheel intact. (Jaap Lüdeke)

FESTIVALS

JAZZFEST GRONAU Diverse locaties, Gronau 17 tot en met 26 april 2009

Met onder anderen: het Abdullah Ibrahim Trio, Candy Dulfer, James Carter Quintet, Julian & Roman Wasserfuhr Quartet, Billy Cobham Culture Mix & Nippy Noya/René Engel en de Swingin' Fireballs met Greetje Kauffeld. (<http://www.jazzfest.de>)

'Klasse und Masse.' Dat was de opdracht aan de programmeur van het 21ste Jazzfest Gronau. Hij stelde een programma samen met jazz en wereldmuziek: "Große Namen und unbekante Amateurgruppen, Heroes früherer Tage und faszinierende Grenzgänger." De 'Masse' komt met name op vrijdagavond aan zijn trekken bij het onderdeel 'Jazz in den Kneipen' met meer dan twintig bands.

MOMENTS FOR MIEL Flagey, Brussel 23, 24 en 25 april

Met onder anderen: Louis Sclavis, Piet Van Bockstal, het Brussels Jazz Orchestra, Toots Thielemans, Fred Vanhove, Dino Saluzzi en Anja Lechner. (<http://www.flagey.be>)

'Moments for Miel - I'll Remember April' is een jazzfestival ter nagedachtenis van Miel Vanattenhoven, de stuwende kracht en bezieler van Jazz Middelheim en jazzproducer bij de Vlaamse Radio 1 en Klara. Vanattenhoven overleed een jaar geleden. Het eerbetoon is een initiatief van 'zijn' artiesten en de mensen die met hem samenwerkten.

JAZZ FESTIVAL ENKHUIZEN In het centrum, Enkhuizen 14 tot en met 17 mei

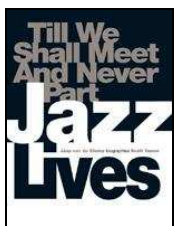
Met onder anderen: Vintage Jazz Cats, Oriental Jazz-band, Freetime Old Dixie Jazz Band, Swingin' Fireballs en Maryland Jazzband. (<http://www.jazzfestivalenkhuizen.nl>)

MEER JAZZ FESTIVAL Op en rond het Raadhuisplein, Hoofddorp 15, 16 en 17 mei

Met onder anderen: Gare du Nord, Rosenberg Trio, Soesja Citroen, Kim Hoorweg, Edwin Rutten, The Ramblers, Monsieur Dubois, Robin Nolan Trio, Eric Miyashiro met de Holland Big Band, Trio BBG, Josee Koning, Jacco Griekspoor, Jazz Connection, bands van het Conservatorium van Amsterdam en uit de Haarlemmermeer. (<http://www.meerjazz.nl>)

Een bijzonder programmaonderdeel is de overhandiging van de Meer Jazz Prijs. Deze prijs gaat elk jaar naar een Nederlandse jazzmusicus die zijn of haar sporen ruimschoots heeft verdiend. Dit jaar krijgt zanger Edwin Rutten de prijs.

VARIA

FOTOBOEK 'JAZZ LIVES' GOED ONTVANGEN IN VS

'Jazz Lives', het fotoboek van JazzFlits-medewerker **Jaap van de Klomp** wordt lovend besproken op de Amerikaanse website Allaboutjazz.com. "Now and then a book comes along that defies all expectations", schrijft medewerker Todd Jenkins op 31 maart. Het boek bevat foto's van grafstenen en -monumenten van overleden, grotendeels Amerikaanse jazzmusici. Journalist Scott Yanow schreef korte biografieën van de overledenen. De ondertitel 'Till We Shall Meet and Never Part' komt van de grafsteen van saxofonist Lester Young. "'Jazz Lives' is a truly beautiful, compelling look at the men and women who shaped jazz as we know it", aldus Jenkins.

VERVOLG NIEUWS VAN PAGINA 1:

DELOITTE JAZZ AWARD 2009

Pianiste Kaja Draksler met presentator Wilfried de Jong. (Foto: Govert Driessen)

Kaja Draksler werd in 1987 in Kranj, Slovenië geboren en studeert aan het Prins Claus Conservatorium in Groningen. De pianiste is sinds 2004 op de Europese podia te horen met uiteenlopende ensembles, waarvoor ze ook componeert en arrangeert.

De drie kandidaten traden tijdens de finale in een vol Bimhuis op met het Stefan Lievestro Trio. Ze speelden als verplicht werk 'Driekusman Total Loss' van Misha Mengelberg. De jury bestond uit Benjamin Herman, Amanda Kuypers, Jan Menu, Jacobien Tamsma en Bert Vuijsje.

De Deloitte Jazz Award is een aanmoedigingsprijs en werd dit jaar voor de achtste keer uitgereikt. De prijs is bedoeld voor getalenteerde musici die in Nederland gevestigd zijn, hier al een zekere bekendheid hebben verworven en aan het begin van een internationale carrière staan. Eerdere winnaars waren onder anderen altsaxofonist Ben van Gelder (2007) en pianist Michel Vanoucek (2008).

GENT JAZZ FESTIVAL

Grosso modo staat tijdens het eerste weekend van het Gent Jazz Festival de pure jazz centraal, terwijl de aandacht tijdens het tweede weekend naar de fusie verschuift. Op het festival verschijnen ook gitarist George Benson, het Yaron Herman Trio en Richard Galliano All Star Quartet, met Gonzalo Rubalcaba, Richard Bona en Clarence Penn. De BJO International Composition Contest is een wedstrijd voor nieuwe bigbandcomposities van componisten tot en met 40 jaar. De composities van de finalisten worden op 9 juli vertolkt door het Brussels Jazz Orchestra onder leiding van de finalisten zelf. De winnaar ontvangt de Brussels Jazz Orchestra Composition Award.

(<http://www.gentjazz.com>)

BUD SHANK

Op twee platen die hij met gitarist Laurindo Almeida maakte, introduceerde Shank in 1953 Braziliaanse elementen in de jazz. Daarmee baanden ze het pad voor vergelijkbare projecten van saxofonist Stan Getz en gitarist Charlie Byrd zo'n tien jaar later.

Bud Shank werkte verder regelmatig als studiomusicus in Hollywood. Niet alleen als saxofonist, maar ook als fluitist. In die laatste hoedanigheid is hij op veel popplaten te horen, waaronder ook 'Windy' van The Association uit 1967. In de jaren zeventig timmerde Shank nadrukkelijk aan de weg met de LA 4, waarin ook gitarist Laurindo Almeida en bassist Ray Brown zaten. Vanaf 1986 concentreerde Bud Shank zich op de saxofoon, omdat je geen twee dingen tegelijk goed kan doen, vond hij. Als saxofonist wordt hij door critici op dezelfde hoogte geplaatst als Phil Woods, Art Pepper en Jackie McLean. Volgens de website van het Amerikaanse blad JazzTimes maakte Shank tot voor enkele dagen voor zijn dood nog opnamen voor een nieuwe cd.

YouTube **Bekijk Bud Shank op You Tube; klik hier:**
<http://www.youtube.com/watch?v=cw3jfZbhocI>

KLEINE MUZIEKPODIA

In het onderzochte jaar 2007 bezochten ongeveer 800.000 mensen zo'n achtduizend concerten op ca. 350 kleine podia. Tot de kleine podia worden ook kleinschalige festivals gerekend. Het onderzoek vond plaats onder bijna honderd podia. Er gaat in de sector ongeveer 28 miljoen euro om; dat was nagenoeg gelijk aan de omzet van 2006.

Klassieke podia moeten het vooral hebben van de kaartverkoop en jazzpodia van de opbrengst van de verkoop van consumpties, zo stelden de onderzoekers vast. De entreprijzen voor jazzconcerten zijn lager dan die voor klassiek. Jazzpodia organiseren meer gratis toegankelijke concerten (13 procent) dan andere podia. In het westen van het land zijn er gemiddeld beduidend meer concerten en concertbezoeken per inwoner dan elders in het land. De leeftijd van het publiek van jazzpodia is zeer gelijkmatig verdeeld tussen 20 en 60 jaar. In totaal maakten de podia in 2007 gebruik van de inspanningen van ruim vierduizend mensen. Ongeveer tweederde van de personele inzet komt van vrijwilligers.

INGEZONDEN

Zanger Ken Ard verdient meer aandacht

In Nederland woont een Amerikaanse jazzvocalist, over wie je nooit iets in jazzrubrieken of concertverslagen leest. Zijn naam is Ken Ard. Ard is de beste mannelijke jazzvocalist die wij momenteel op de Nederlandse podia kunnen horen en zien. Hij zingt en beweegt gemakkelijk, en is geen moment saai. Zijn nieuwe cd met Nederlandse muzikanten als Rob van Kreeveld, Benjamin Herman en John Engels, is geweldig. Nog recentelijk werd Ken Ard een uur lang geïnterviewd op het New Yorkse radiostation WBGO-Jazz88. Ook draait die zender regelmatig zijn cd. Ken Ard heeft in Nederland inmiddels een behoorlijke fanclub opgebouwd. Het is zonde dat iemand die hier woont en in New York zoveel aandacht krijgt, simpelweg over het hoofd wordt gezien. Er zijn in Nederland al zo weinig echt goede mannelijke jazzvocalisten. Ik denk dat hij beter verdient.

Jacqueline Groeneweg
(een groot fan van Ken Ard)

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (redactie@jazzflits.nl). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Ton Luiting en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS**-logo is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In **JAZZFLITS** zijn weblinks opgenomen naar bijvoorbeeld YouTube of websites van muzikanten. Als een klik op deze links niet tot de gewenste verbinding leidt, is dit mogelijk te wijten aan een verouderde versie van Acrobat Reader. Na installatie van de nieuwste versie 9.0.1. moet het probleem verholpen zijn. Een nieuwe kosteloze versie van Adobe Reader is te downloaden via onze website (onder aan de pagina) of de website van Adobe.

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. The Missionary band

2. Kim Hoorweg Band

17-04-09 Theater de Storm - Winterswijk*

23-04-09 St. Jan Cultuur - Roosendaal

17-05-09 Meer Jazz Festival - Hoofddorp

29-05-09 De Meervaart - Amsterdam

*In beide sets optreden van Kim Hoorweg

1. Sanna van Vliet Kwartet

2. JazzXpress van Eric Ineke

14-05-09 Theater de Stoep - Spijkenisse

1. Dimitar Bodurov Kwartet

2. Margriet Sjoerdsma Kwintet

24-04-09 Schouwburg De Kring - Roosendaal

28-05-09 Concertgebouw - Amsterdam

1. Ack van Rooyen Kwintet

2. Soesja Citroen Trio

21-04-09 Chassé Theater - Breda

17-05-09 Meer Jazz Festival - Hoofddorp

04-06-09 Schouwburg De Maag - Bergen op Zoom

1. Esra Dalfidan Sextet

2. Tineke Postma Kwintet

16-04-09 Theater De Vest - Alkmaar

17-04-09 Schouwburg De Harmonie - Leeuwarden

18-04-09 Goudse Schouwburg - Gouda

23-04-09 Theater het Kruispunt - Barendrecht

25-04-09 Kennemer Theater - Beverwijk

1. Juan Pablo Dobal met Magda Mendes

2. Josee Koning Band

18-04-09 Theater a/d Parade - Den Bosch

17-05-09 Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. The Ploctones & Harmen Fraanje

24-04-09 Muis Sacrum - Arnhem

1. Peter Beets & Trio

2. Niels Tausk Kwintet

09-05-09 Theater de Kolk - Assen

15-05-09 Theater de Regentes - Den Haag

1. Maarten Ornstein met Dash

23-04-09 Schouwburg het Park - Hoorn

Groove Night

27-05-09 - Pakhuis de Zwijger - Amsterdam

www.jazzimpuls.nl